

[Poul Møller.]

er noget søgte. Det er, som om han har siddet og vredet hjernen for at finde alt det, der kunne siges imod forslaget af teknisk karakter; men selve det, som forslaget bygger på, den gode vilje og ønsket om at få løst dette problem, lader han ligge og henviser til, at han jo selv har fremsat forslag. Jeg synes ikke, den højtærede finansminister skulle blive ved med at tale om galge her, hvor vi er i hængt mands hus. Jeg synes, den højtærede finansminister skulle tænke på, at det forslag, han har fremsat om skattefradragsrettens ophævelse, er et forslag, som der ikke er mulighed for at få gennemført, og som den højtærede finansminister selv de facto har trukket tilbage. Derfor må det være opgaven for os at prøve at finde et andet system.

Det ærede medlem hr. Hans Knudsen var bange for, at nogle mennesker skulle benytte sig af ordningen på en sådan måde, at de blev skattefri et år. Jeg har også prøvet at regne på nogle eksempler. Hvis en mand, der har tjent 10 000 kr., betaler så meget forud, at han bliver skattefri, altså betaler 6 000—7 000 kr. forud, kan jeg aldeles ikke forstå, hvilken interesse finansministeren har i ikke at modtage de penge forud. At den pågældende får et år skattefrit, betyder, at han til næste år ikke har noget at trække fra, fordi han har forudbetalt i fjor. Jeg vil gerne have beregnet i udvalget, hvad hold der er i det. Og hvis det oven i købet drejer sig om en mand som ham, det ærede medlem hr. Hans Knudsen nævnte, der næste år tager til udlandet, så er det da rart, at han har betalt sin skat forinden i stedet for at stikke af fra den, som det er det mest almindelige nu.

Jeg vil endvidere sige til det ærede medlem hr. Hans Knudsen, at sammenbindingen af dette forslag med skattereformen er jeg ikke tilhænger af; jeg kan ikke forstå, hvorfor vi skal lade dette problem ligge, indtil vi er blevet færdige med hele reformen og dens problemer: om selskabsbeskatningen skal forhøjes, om vi skal have fuld grundskyld — det spørgsmål er jo også sat i forbindelse med skattereformen — om vi skal have kildebeskatning, kapitalbindingskat, dødsboskat, højere formueskat, ændret byrdefordeling indenfor befolknings-

grupperne og nyt refusionssystem mellem stat og kommuner.

Er det rimeligt, at en fornuftig og praktisk foranstaltning som denne skal vente, til vi er blevet enige om selskabsbeskatning, grundskyld og alt muligt andet, der findes af skattemæssige problemer her i landet? (*Oluf Pedersen:* Man kan skynde sig!). Jeg tror, det ærede medlem kun vil skynde sig for eet af de forslagspunkters vedkommende, jeg her har nævnt, og jeg er forresten ikke engang sikker på, at det ærede medlem for at få en grundskyldsreform vil gå med til en skattereform, som indeholder alt det øvrige, der er i regeringens forslag. Det er denne sammenblanding fra regeringens side, jeg er imod: at vi ikke kan tage de fornuftige ting, det, vi kan enes om, ud til en hurtig løsning, fordi vi først skal enes om alt det ufornuftige, som er socialdemokratiets politik i denne sag. Vi anerkender ikke det synspunkt, og vi vil stille forslag om, at dette forslag, og dermed problemet om merindkomsten, kommer til behandling i et selvstændigt udvalg og ikke kommer ind i den studiekreds, som for tiden beskæftiger sig med skattereformen.

Til det ærede medlem hr. Axel Sørensen vil jeg sige, at jeg værdsætter i høj grad det initiativ, der er taget fra radikal side med hensyn til at fritage en trediedel af indkomststigningerne for beskatning. Det er muligt, at et sådant system er bedre. Vi bringer vort bidrag til denne diskussion; de radikale har bragt deres. Lad os nu i et udvalg se på, hvad vi kan enes om for at få løst problemet.

Jeg kan ikke se — det har jeg nævnt før — at der er nogen øget administration ved den her foreslåede ordning, således som det ærede medlem hr. Axel Sørensen påstår. Det er da ikke så besværligt for skattemyndighederne at fortælle folk, at hvis de forudbetaler det og det og deres indkomst ikke stiger, så får de den og den skat til næste år. Og det kan heller ikke være besværligt for skattemyndighederne at modtage pengene, når folk kommer med dem, og give kvittering derfor; det er de jo dog vant til ved mange andre lejligheder. Jeg synes, det er mærkeligt, at socialdemokratiet og den højtærede finansminister har så meget imod, at folk frivilligt kommer og